

Şairin Ölüm Tasavvuru

– Vedatdünder8 · 12 Haziran 2015

Sıcağı,sıcağına koşarsınız
O anı bilirsiniz ,orada
Uzanmışımdır ya da
Kıvrılmışımdır boyunca.....

Bir bankanın bekleme sırasında olabilirim
Bir lokantanın açık büfesinde
Şehir kütüphanesinde mesela
Hani Atatürk Bulvarı'nın tam ortasında
Ne bileyim belki bir göl kenarında
Ya da belki bir mitingte pankart taşıırken..

Gözlerim hâlâ yarı açıktır, görürsünüz
Dilim kıvrılsın istemem
Zincirlenmiş gibi hareketsiz yatarım
Düşerken gömleğimin bir düğmesi kopmuştur
Muhtemel ayakkabımın biri fırlamıştır
Hani burnum kanamıştır filan
Ne gam !..

Acil, hemen cevap vermez telefonlara
Birisi nefesime kadar eğilir

Birisi anlarmış gibi göğsüme dokunur
Bir kadının yarı çıplığını duyarsınız
Beş metrekareye on insan sığışır
Çevrende hep beraberdir panik
En az bende panik !.....

Artık yarı açık gözlerimle fersiz bakarken
Sıkışacağı kadar sıkışır şerit
Hayalini son bir kez tadarım gözlerimde
Altmış yıl bir kadın sevdim ,ben
Altmış yıl bir kadın beni sevdi
İşte ben bu yüzden kendime acımıyorum şimdi

Bu dolu hayatım hiç boş kalmadı onunla
Sevgisiz bir saniyem bile olmadı
Başımı yasladığım zaman, dünya benimdi ,koynunda

Şimdi biliyorum ambulans Mithatpaşa caddesini çığlıkla döner
İlerde üç katlı market vardır
Dibinde meşhur o seyyar köfteci
Yan tarafta boyası eskimiş kreş
Bahçesinde birkaç velet
Ambulans durmaz geçer..

Sonra viyadükten sağa sapar
Karşıda koca vali konağı
Önünde iki polis laflıyor
Solda ticari taksinin tehlikeli manevrası
Sarı ışık,
Kırmızı ışık,
Direk
Geçersiniz....

Şimdi hastaneye varmadan,köşede
O meşhur dolunay pastanesine gelmektesiniz
Üçyüz metre kalmıştır
İkiyüz metre,
Elli metre,
Derken ,
Tam önüne
Gelirsiniz,
Geçmeden!.....

Vedat DÜNDAR